

5. Kschiza šo ja neboju, to je sbožnosz Božich djeczi; won me wuczi, so šym tu jako zusnik wšmertnej hjeczi; a so tamny Boži raj je moj sbožny wotzny kraj.

6. Dyz ton šymny šmertny pot wutrobu a cžoko krynje, da šo czi moj bljedy rot, šmjesch na šmercž, tež tedy šmjeje; pschetoz twoje žahadto je šo tupe scžiniko.

7. Čzercze! tebi neškuscha, ale Bohu, druhich šudžicž; kotrychž won sa prawnych ma,

tych ty nešmjesch dale rudžicž. Poj a kži a wobškorž me, šup pak kšeli besemne.

8. Ale wy, wy bešbožni, Čzepetajcze psched tej jamu, kiž šo sa waš wotewri, našycžcze tu łobnu klamu, ja pak šym psches Krynsta krej wot tej wjecžnej cžwilje frej.

9. Kneje, daj a wostaj mi Ducha tajkej krobkej wjern! To je šrotka na šwjeczi tamnych darow be wschej mjern. Haj, to je to dobycžje, kotrej ščitko pschewine. S.

Wot teho nusneho sadžerženja jeneho kšesčszjana we sčtanczi teje nady.

Wot teho šwucžowanja teje wjerneje bohabojošzje sromadnje.

238.

Es ist nicht schwer, ein Christ zc.

To cžeschke nej, so kšesčszjan šym a cžinju, sčtož ton cžisty Duch šej žada, natura spokojom žwar neje štem, so kšesčszjan wKrynstufu do šmercžje lada, ta nada pak to cžeschke bjedjenje tu wuwedže.

2. Bydž tu kaž małe djecžatka, kiž wloščkej lubošzi šwoj pocžinš staja, tu laj, kaž dobru myšl won kšebi ma, najmenšche djecžatka macž lubo maja, da neboj šo a wdobrem nesaštej, to cžeschke nej.

3. Tvoj Wotž šej žada wutrobu, tu napelni šču jeho cži-

sta nada, našch Boh naš netrašchi se šrudnosžju, ta pschindže šow wot našcho rješnyho pada, tu šwoju šamu wolu pošludžej, da derje štej.

4. Tu tyschnu staroš cžiš wot šo, kiž podarmo tu wutrobu cži rudži, šbudž kžiwej wjeri ducha twojeho; dyž bojošž šbolosžju pak ducha šbudži, da reš: Moj Wotže, na mne poladaj, mi nadu daj.

5. Bydž jeno tudny scžerpliwy, dyž Wotža pomoz šmolom newoladašch, dyž pscheladaš a pschekwataš šo šy, da pošyln šo psches nadu, kotruž žadašch, da je twoj rječ, kaž won šo neby štaš, Boh tež precž wsaš.